Lietas Nr. 11181049616
Lietas arhīva Nr. K12-0916-16/3

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī, 2016. gada 13.decembrī

Daugavpils tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Baiko,
ar sekretāru P.Laizānu, tulku A.Klodāni,
piedaloties prokuroram O.Rusnakam,
apsūdzētajai /pers. B/,
aizstāvim zv.advokātam V.Kudiņam,
cietušā pārstāvim /pers. C/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Daugavpils tiesas telpās krimināllietu, kurā

/pers. B/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēta par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kādi paredzēti Krimināllikuma 221.[1] panta pirmajā daļā un 221.[2] panta pirmajā daļā.

Pārbaudījusi krimināllietas materiālus un novērtējusi pierādījumus, tiesa

konstatēja:

/pers. B/ realizēja nelegāli izgatavotu (ražotu) alkoholisko dzērienu un proti:

2016.gada 23.martā plkst.10.10, /pers. B/ savā dzīvoklī /adrese A/ trešajai personai pārdeva 460 ml nelegāli pašizgatavota alkoholiska dzēriena, kurš veidojies rūgšanas procesā un izgatavots pārtvaicēšanas rezultātā, ar etilspirta saturu 41,7%, kas satur 191,82 ml absolūtā spirta. Alkoholiskais dzēriens atradās caurspīdīgā bezkrāsainā polimēra materiāla pudelē bez akcīzes nodokļa markas.

Saskaņā ar likuma „Par akcīzes nodokli" 3.panta sestās daļas 2. un 4.punktu etilspirta un ūdens šķidrums, etilspirta un ūdens šķidrums ar rūgšanas blakusproduktiem, ietilpst akcīzes preču grupā - pārējie alkoholiskie dzērieni.

Saskaņā ar Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.pantas pirmās daļas prasībām alkoholisko dzērienu ražošana mājas apstākļos ir aizliegta.

Ar savām darbībām /pers. B/ pārkāpa Alkoholisko dzērienu aprites likuma 3.panta pirmās daļas prasības, kas nosaka, ka alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecībai ir nepieciešama speciāla atļauja (licence), kā arī pārkāpa likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta otrās daļas un trešās daļas prasības, kas nosaka, ka Latvijas Republikā aizliegts realizēt alkoholiskos dzērienus, par kuriem nav samaksāts akcīzes nodoklis un kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām.

Tātad alkoholiskais dzēriens, kuru realizēja /pers. B/, uzskatāms par nelikumīgu. Par realizēto nelikumīgo alkoholisko dzērienu /pers. B/ nenomaksāja akcīzes nodokli EUR 2,69, ar ko radīja mantisko zaudējumu valstij.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 221.[1] panta pirmajā daļā.

Kā arī **/pers. B/ glabāja nelikumīgus alkoholiskos dzērienus**, proti:

2016.gada 21.aprīlī plkst.10.02, /pers. B/ savā dzīvoklī /adrese A/ glabāja pašizgatavotus alkoholiskos dzērienus:

- 34,04 litrus (34040 ml) alkoholiska dzēriena, kurš veidojies rūgšanas procesā un izgatavots pārtvaicēšanas rezultātā, ar dažādu etilspirta saturu no 38,3% līdz 40,2%, kas kopā satur 13,539 litrus absolūtā spirta. Alkoholiskais dzēriens atradās četrdesmit trijās dažāda tilpuma polimēra materiāla un stikla pudeles bez akcīzes nodokļa markām;
- 0,485 litra (485 ml) alkoholiska dzēriena, kurš izgatavots no etilspirta un ūdens ar etilspirta saturu 37,0%, kas satur 0,179 litra absolūtā spirta. Alkoholiskais dzēriens atradās caurspīdīgā bezkrāsainā stiklā pudelē bez akcīzes nodokļa markas.

Kopā /pers.B/glabāja 34,525 litrus nelikumīgā alkoholiskā dzēriena, kas satur 13,719 litrus absolūtā spirta.

Saskaņā ar likuma „Par akcīzes nodokli" 3.panta sestās daļas 4.punktu alkoholiskais dzēriens, kas veidojies rūgšanas procesā, bet attiecīgais stiprums iegūts pārtvaicēšanas rezultātā un alkoholiskais dzēriens, kas izgatavots no etilspirta un ūdens, ietilpst akcīzes preču grupā - pārējie alkoholiskie dzērieni.

No Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmās daļas prasībām izriet, ka alkoholisko dzērienu ražošana mājas apstākļos ir aizliegta. Tātad alkoholiskie dzērieni, kurus izgatavoja un glabāja /pers. B/, uzskatāmi par nelikumīgiem.

Ar savām darbībām /pers. B/ pārkāpa Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punktu - personai, kurai nav noteiktas licences, aizliegts uzglabāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām; un likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta otrās un trešās daļas prasības - Latvijas Republikā aizliegts uzglabāt alkoholiskos dzērienus, par kuriem nav samaksāts akcīzes nodoklis un kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām.

Saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.'panta otro daļu atbildība par Krimināllikumā 221.[2] pantā paredzēto noziegumu, kas izdarīts ievērojamā apmērā, iestājas, ja alkoholiskā dzēriena daudzums sasniedz 10 litrus absolūtā spirta. Tātad /pers.B/glabāja nelikumīgus alkoholiskos dzērienus ievērojamā apmērā.

Par minētajiem nelikumīgajiem alkoholiskajiem dzērieniem /pers. B/ nenomaksāja akcīzes nodokli EUR 192,06, ar ko radīja mantisko zaudējumu valstij.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 221.[2] panta pirmajā daļā.

Apsūdzētā /pers. B/ savu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā, paskaidrodams, ka viņa saprot, kādu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā tiek apsūdzēta un tiesai pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Turklāt, apsūdzētā paskaidroja, ka viņai ir saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, uzklausot apsūdzētās lūgumu, aizstāves, cietušā pārstāvja un prokurora viedokli, izpētot

pierādījumu rakstiskus avotus, tiesa pieņēma lēmumu neveikt pierādījumu pārbaudi lietā.

Bez apsūdzētās pilnīgas vainas atzīšanas noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, viņas vaina pierādīta ar lietas materiāliem to kopumā, un viņa jātiesā pēc Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas un 221.[2] panta pirmās daļas.

Nosakot apsūdzētajai /pers. B/ soda mēru un veidu, tiesa vadās no sodu noteikšanas vispārīgiem principiem, kas paredzēti Krimināllikuma 35., 46. pantos, kā arī ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, izdarītā smagumu, atbildību mīkstinošos un pastiprinošo apstākļus, vainīgās personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētā /pers. B/ ir izdarījusi divus tīšus mazāk smagus noziegumus, vēršoties pret tautsaimniecības interesēm, realizējot negodīgu konkurenci ar legālu produkciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētās /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst izdarītā atzīšanu un vaļsirdīgu nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētās /pers. B/ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Par apsūdzētās /pers. B/ personību noskaidrots, ka viņa agrāk kriminālī sodīta, sodāmība dzēsta (lietas 76.-77.lapa); agrāk administratīvi sodīta, objektīvo ziņu par sodu izpildi (naudas soda samaksu) tiesas rīcībā nav (lietas 75.-76.lapa); no apsūdzētās vārdiem viņa nesastāv uzskaitē neviena medicīniskā iestādē sakarā ar veselības vai psihes problēmām; ar 8 klases izglītību; pensionāre; atraitne, bez apgādībā esošām personām; ar deklarēto dzīves vietu – /adrese/ (lietas 71.lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. B/ bez savas vainas pilnīgas atzīšanas papildus paskaidroja, ka nožēlo izdarīto.

Tiesas sēdē aizstāvis pie soda noteikšanas lūdza ņemt vērā apsūdzētās vecumu un veselības stāvokli, kas neļauj viņai strādāt piespiedu darbus, kā arī apsūdzētās mantisko stāvokli, kas neļauj viņai izpildīt kriminālsodu - naudas sodu.

Prokurors piekrita aizstāvja argumentiem par apsūdzētās vecuma ņemšanu vērā un par apsūdzētās mantisko stāvokli, izsakot viedokli, ka šajā konkrētajā gadījumā pastāv vienīgais risinājums noteikt sodu brīvības atņemšanas veida.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka /pers. B/, piesakot lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, vienkāršojusi tiesas procesu un paātrinājusi krimināltiesisko attiecību noregulēšanu.

Ņemot vērā augstāk minēto, apsūdzētās attieksmi pret izdarīto, ņemot vērā krimināatbildību mīkstinošo apstākli, cietušā pārstāvja un prokurora izteikto viedokli par sodu, tiesa, ievērojot Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, secina, ka tiesājamai piemērojams Krimināllikuma 221.[1] panta pirmās daļas un 221.[2] panta pirmās daļas sankcijās paredzētais brīvības atņemšanas sods minimālajā apmērā, jo atzīst, ka konkrētajā gadījumā minētais sods ir nepieciešams un pietiekams, lai sodītu apsūdzēto par izdarītiem noziegumiem, kā arī panāktu, lai viņa pildītu likumus un atturētos no likuma pārkāpumu izdarīšanas.

Ievērojot to, ka apsūdzētā izdarīja divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesai, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, jāvadās no Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumiem.

Tiesas sēdēs pēc tiesas norīkojuma kā apsūdzētās /pers. B/ aizstāvis piedalījās zvērināts advokāts Valdis Kudiņš, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83. un 84.pantu un 2008.gada 22.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1068 „Noteikumi par advokāta samaksu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā un samaksas kārtību" par veikto darbu pienākas atlīdzība no valsts budžeta līdzekļiem kopsummā EUR 120 apmērā. Ņemot vērā to, ka /pers. B/ ir pensionāre ar vecuma pensiju EUR 220 mēnesī, tiesa uzskata par iespējamu daļēji atbrīvot /pers. B/ no šo izdevumu samaksas.

Tiesa atzīst par pamatotu atcelt tiesvedības laikā piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Cietušā Valsts ieņēmumu dienesta iesniegto kaitējuma kompensācijas pieteikumu par nodarītā mantiskā kaitējuma atlīdzināšanu apsūdzētā /pers. B/ atzina pilnīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katra pienākums ir atlīdzināt tos zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Tā kā tiesai nav šaubu par to, ka apsūdzētās vainojamas rīcības rezultātā cietušajam - valstij, ko šajā procesā pārstāv Valsts ieņēmumu dienests, radušies zaudējumi, no /pers. B/ par labu Valsts ieņēmumu dienestam piedzenami EUR 194,74.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529. panta, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. B/, **personas kods /personas kods/,** atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 221.[1] panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 3 (trim) mēnešiem.

/pers. B/, **personas kods /personas kods/,** atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 221.[2] panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro daļu, sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā un sodu **/pers. B/**, **personas kods /personas kods/,** noteikt - brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem, sodu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Ar nosacītu sodu notiesātās pārraudzība uzdodama Valsts probācijas dienesta struktūrvienībai pēc /pers. B/ dzīvesvietas.

Notiesātajai /pers. B/ ir pienākums 10 darbdienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās reģistrēties Valsts probācijas dienesta Daugavpils teritoriālajā struktūrvienībā (Lāčplēša ielā 41, Daugavpilī).

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā - atcelt.

Apmierināt Valsts ieņēmumu dienesta kaitējuma kompensācijas pieteikumu un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā EUR 194,74 (viens simts deviņdesmit četri *euro* un 74 centi), ieskaitot to valsts budžeta kontā LV67TREL1060001239900, maksājuma saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķī norādot krimināllietas Nr.11181049616.

Daļēji atbrīvot /pers. B/ no procesuālo izdevumu samaksas un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus EUR 60 (sešdesmit *euro*) par aizstāvja piedalīšanos tiesas sēdē, nosakot termiņu labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un tie iemaksājami: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, un tiesai pēc samaksas iesniedzams maksājuma dokuments.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, pārsūdzēšanas termiņu skaitot no dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas spriedums, apelācijas sūdzību vai apelācijas protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums - 2016.gada 23.decembris.

Tiesnese I.Baiko